

Došlo
dňa: 01. 08. 2024

U Z N E S E N I E

Samosudca Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica JUDr. Roman Púchovský, v trestnej veci proti obvinenému JUDr. Davidovi Lindtnerovi pre zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, po preskúmaní obžaloby dňa 30. júla 2024 takto

r o z h o d o l

Podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku **obžalobu odmieta a vracia trestnú vec** obvineného JUDr. Davida Lindtnera, nar. 24.07.1974, bytom Bratislava – Ružinov, Velehradská 933/32 pre zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2020 **prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR podal dňa 01.07.2022 obžalobu pod sp. zn. VII/3 Gv 57/21/1000-112 na obvineného JUDr. Davida Lindtnera pre zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2020, na tom skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe prokurátora.

Trestná vec bola podľa rozvrhu práce pridelená na konanie sudkyňi Mgr. Pamely Záleskej. Uznesením Špecializovaného trestného súdu č.k. 3T/9/2022 zo dňa 14.02.2024 samosudkyňa Mgr. Pamela Záleská rozhodla o nevyhlúčení sa z prejednávania trestnej veci obvineného JUDr. Davida Lindtnera.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Tost 8/2024 zo dňa 17.04.2024 bolo uznesenie samosudkyne Mgr. Pamely Záleskej zrušené s tým, že podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku bola samosudkyňa vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania v uvedenej trestnej veci.

Náhodným výberom podľa Rozvrhu práce bola vec pridelená na prejednanie samosudcovi JUDr. Romanovi Púchovskému.

Po doručení obžaloby a výzvy na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov v zmysle ustanovenia § 240 Trestného poriadku obvinený JUDr. David Lindtner podal vyjadrenie k obžalobe prokurátora spolu s návrhom na odmietnutie obžaloby. V podaní zo dňa 10.06.2024 obvinený uviedol, že v trestnej veci podal návrh na odmietnutie obžaloby dňa 03.08.2023 a na uvedenom návrhu zotrváva z dôvodov tam uvedených. Zároveň predložil aj doplnenie dôvodov na odmietnutie obžaloby zo dňa 03.08.2023. Podľa obvineného je nepochybné, že obžaloba

nesplňa náležitosti, ktoré uviedol v podaní zo dňa 03.08.2023 a ani náležitosti tak ako to predpokladá ustanovenie § 235 písm. e) Trestného poriadku.

Obžaloba podľa obvineného musí obsahovať okrem taxatívne vymedzených náležitostí aj záznamy o spolupráci podľa § 33a Trestného poriadku ak majú súvis so skutkom. Prokurátor musí predložiť všetky benefity, ktoré boli poskytnuté spolupracujúcim osobám alebo ktoré im boli sľúbené, a to najneskôr spolu s oznámením svedka súdu. Podľa názoru obvineného je potrebné rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 567t Trestného poriadku či obžaloba spĺňa náležitosti podľa § 235 Trestného poriadku. Táto povinnosť podľa obvineného vyplýva aj z ustanovenia § 241 Trestného poriadku. Podľa názoru obvineného vo vzťahu k spolupracujúcej osobe JUDr. Vladimíra Sklenku, si prokurátor nesplnil povinnosť oznámiť súdu všetky benefity. Benefitom je nutné rozumieť aj iné výhody, spočívajúce v procesnom postupe, inom konaní alebo opomenutí orgánov alebo osôb konať podľa Trestného poriadku. Nezákonným benefitom, ktorým prokurátor zámerne zatajil, je tá skutočnosť, že svedok JUDr. Sklenka napriek tomu, že je stíhaný pre korupčnú činnosť podľa § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, hrozí mu obligatórny trest prepadnutia majetku, bola mu zaistená iba časť majetku, pričom finančné prostriedky získané korupčnou činnosťou zrejme ďalej užíva. K zaisteniu jednej z nehnuteľností obvineného došlo až po dvoch rokoch od odloženia vznesenia obvinenia. Prokurátor zatajil skutočnosť, že JUDr. Sklenkovi v jeho trestnej veci je nezákonná podkvalifikácia skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu a zároveň nie je stíhaná jeho manželka pre podozrenie z legalizácie trestnej činnosti. Inou výhodou je podľa obvineného potrebné rozumieť aj poskytnutie faktickej beztrestnosti blízkej osobe. Spoločným nezákonným skrytým benefitom je podľa neho aj výhoda spočívajúca v rozdielnom postupe pri zadržaní a obmedzení osobnej slobody JUDr. Sklenkovi a JUDr. Repákovej. Tieto osoby neboli tak ako iní sudcovia v kauze „Búrka“ a následne „Výchrica“ vzatí do väzby. Tento procesný postup zvýhodnil spolupracujúce osoby a ide teda o výhodu v zmysle § 10 ods. 24 Trestného poriadku. Prokurátor nepredložil úplné informácie o všetkých alebo sľúbených benefitoch spolupracujúcim osobám. Ďalej poukázal na poskytnutie benefitov v rozpore s ustanovením § 205 Trestného poriadku a účelu inštitútu spolupracujúcich osôb, nezákonný rozsudok Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4T/1/2023 zo dňa 24.02.2023 v prípade spolupracujúcej osoby JUDr. Miriam Repákovej. Z týchto dôvodov navrhoval obžalobu vrátiť prokurátorovi, pretože nespĺňa náležitosti podľa § 235 Trestného poriadku, alternatívne zastaviť trestné stíhanie podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. K podaniu priložil aj podnet na preskúmanie postupu prokurátora a súladu jeho postupov s rozhodovacou činnosťou Generálnej prokuratúry SR a upovedomenie o návrhu na späťvzatie obžaloby podľa § 239 ods. 1 Trestného poriadku a zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 Trestného poriadku.

V podaní zo dňa 03.08.2023 označenom ako „Návrh na odmietnutie obžaloby“ obvinený uvádzal, že skutky, pre ktoré bolo vznesené obvinenie nebolo riadne začaté trestné stíhanie, obvinenie mu bolo vznesené v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, neboli splnené podmienky na podanie obžaloby podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku, obžaloba bola podaná pre iný skutok ako mu bolo vznesené obvinenie, opis skutku v bode 2 nie je uvedený tak, aby jeho jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty dotknutého trestného činu, absentujú dôvody odôvodnenia obžaloby, svedkyne Repáková, Ondriašová neboli zbavené povinnosti zachovať mlčanlivosť, neboli vypočutí svedkovia podľa návrhu obvineného, neboli zabezpečené listinné dôkazy svedčiace v prospech obvineného spôsobilé spochybníť tvrdenia spolupracujúcich svedkov, neboli poskytnuté dostupné informácie o výhodách spolupracujúcich svedkov, spolupracujúcej svedkyňi Repákovej bol poskytnutý nezákonný benefit.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR sa k podaniam obvineného nevyjadril.

Podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov, preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi ak zistí závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak zistí, že prokurátor nepredložil úplné spisy, vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že obžaloba nespĺňa náležitosti podľa § 235 Trestného poriadku alebo že spolupracujúcej osobe boli poskytnuté nezákonné benefity.

Samosudca obžalobu podanú na súde preskúmal a podľa jej obsahu a obsahu spisu dospel k záveru, že vec je potrebné vrátiť prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby, obžaloba nespĺňa náležitosti v zmysle § 235 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o námietku obvineného v súvislosti s tým, že vzneseniu obvineniu nepredchádzalo uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci v zmysle § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku je potrebné uviesť, že v uvedenej trestnej veci bolo začaté trestné stíhanie uznesením vyšetrovateľa PPZ zo dňa 20.08.2019 ČVS: PPZ-848/NKA-PZ-ZA-2019 a uznesením vyšetrovateľa PPZ ČVS: PPZ-325/NKA-ZA2-2019 zo dňa 02.03.2020. Z obsahu týchto uznesení vyplýva existencia podozrenia pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ako aj prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom podľa názoru samosudcu obidve uznesenia o začatí trestného stíhania spĺňajú náležitosti uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci. Ide o počiatočné štádium trestného konania, na základe ktorého vyšetrovateľ po získaní poznatkov vedúcich k podozreniu z páchania trestného činu, či už vo forme zločinu alebo prečinu, popísal v skutkovej vete o aké podozrenie z trestnej činnosti ide. Zákonná úprava ustanovenia § 199 ods. 1 Trestného poriadku nevyžaduje presné vymedzenie skutku.

Postup vyšetrovateľa bol teda v súlade s ustanovením § 199 ods. 1 Trestného poriadku.

Dôkazy, ktoré boli zabezpečené vyšetrovateľom po začatí trestného stíhania vo veci potom viedli prokurátorku ÚŠP GP SR k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia obvinenému, na základe uznesenia prokurátorky ÚŠP GP SR zo dňa 09.03.2020 sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000 a uznesením prokurátorky ÚŠP GP SR zo dňa 27.10.2020 sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000. To že v uvedenej trestnej veci bolo vedené spoločné konanie, hoci k tomu neboli splnené dôvody a prokurátorka bola povinná vydať samostatné uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, nie je možné považovať za tak závažnú procesnú chybu, ktorá by nejakým spôsobom bola porušením práva na obhajobu obvineného. Podľa názoru samosudcu uznesením o vznesení obvinenia predchádzalo aj uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci, a teda v tejto trestnej veci bol realizovaný procesný postup „lege artis“. Samosudca je rovnako toho názoru, že aj uznesenia o vznesení obvinenia spĺňajú náležitosti v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Pri vznesení obvinenia postačuje vyšší stupeň pravdepodobnosti podozrenia z páchania trestnej činnosti a ten vyplýva zo zistených skutočností, ktoré vedú k takémuto postupu. V tomto prípade išlo o výpovede svedkov, ako aj zabezpečenia listinných dôkazov, ktoré viedli k takémuto procesnému postupu. Samosudca je však toho názoru, že obžaloba prokurátora bola podaná v tejto veci predčasne.

- Podľa § 235 Trestného poriadku obžaloba musí obsahovať
- a) označenie prokurátora, dátum a miesto spisania obžaloby,
 - b) meno a priezvisko obvineného, dátum a miesto jeho narodenia, bydlisko, prípadne iné údaje potrebné na to, aby sa nemohol zameniť s inou osobou; ak ide o osobu podliehajúcu pôsobnosti súdov podľa § 16 ods. 2, uvedie sa aj hodnosť obvineného a útvar, ktorého je alebo bol príslušníkom,
 - c) obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenie Trestného zákona a všetky zákonné znaky vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu,
 - d) ak sa vo veci konalo vyšetrovanie, odôvodnenie obžalobného návrhu, ktoré obsahuje opísanie skutkového deja s uvedením dôkazov, ktoré odôvodňujú podanie obžaloby, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej, ako aj právne úvahy, ktorými sa prokurátor spravoval,
 - e) dôkazy, ktoré prokurátor navrhuje vykonať na hlavnom pojednávaní, a zoznam vecných dôkazov, ktoré predkladá súdu s obžalobou, spismi a ich prílohami, a
 - f) návrh na uloženie ochranného opatrenia, ak sú na to splnené zákonné podmienky.

V prípade podania obžaloby a postavenia obvineného pred súd, musí byť trestná činnosť obvinenej osoby dostatočným spôsobom preukázaná. Nebude postačovať podozrenie v trestnej činnosti na základe tých istých dôkazov, resp. tých istých skutočností, ktoré viedli prokurátorku k vydaniu uznesení o vznesení obvinenia, ale musí ísť o podozrenie z trestnej činnosti, ktoré je podložené aj ďalšími konkrétnymi dôkazmi preukazujúcimi vinu obvineného, a zároveň musí byť obhajoba obvineného prokurátorom dostatočným spôsobom vyvrátená. V prípade podania obžaloby ide o vyšší stupeň podozrenia, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa skutočne stal, má znaky konkrétneho trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že skutok spáchal obvinený. Dochádza k vyššiemu stupňu pravdepodobnosti, že postavením pred súd bude obvinená osoba aj odsúdená.

Pokiaľ ide o skutkové závery obžaloby je potrebné uviesť, že trestná činnosť obvineného je preukazovaná výpoveďami svedkov JUDr. Vladimíra Sklenku v skutkoch v bode 1 a bode 3 obžaloby prokurátora a JUDr. Miriam Repákovéj v skutku v bode 2 obžaloby prokurátora, v spojení s listinnými dôkazmi, a to komunikácie JUDr. Vladimíra Sklenku s osobou Marian Kočner prostredníctvom aplikácie Threema, listinami Okresného súdu Bratislava I v súvislosti s kauzami Carlton Property, MBA a kauzami TTS Grade a.s..

Pri realizovaní výsluchov svedkov sudcov orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v zmysle ustanovenia § 129 Trestného poriadku. Pri výsluchoch týchto svedkov došlo jednak k porušeniu ustanovenia § 129 Trestného poriadku ako aj ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.. Svedkovia JUDr. Vladimír Sklenka, JUDr. Miriam Repáková, JUDr. Mária Ondriášová, JUDr. Miriama Žáková, JUDr. Zuzana Maťovská Dobošová, JUDr. Tomáš Michálech, JUDr. Ayše Eren Pružinec boli v čase skutkov, ktoré sú predmetom obžaloby, sudcami všeobecných súdov SR. Z výpovede JUDr. Tomáša Michaleka a JUDr. Ayše Eren Pružinec nevyplývajú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povinnosť zbavenia mlčanlivosti týchto svedkov v zmysle ustanovenia § 30 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z.z.. Opačná situácia je u ostatných svedkov – sudcov, ktorí boli v tejto trestnej veci vypočutí.

Podľa § 30 ods. 10 Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov sudca je povinný zachovávať mlčanlivosť, a to aj po zániku funkcie sudcu o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone funkcie ak nebol tejto povinnosti zbavený podľa tohto zákona alebo osobou v ktorej záujme túto povinnosť zachováva; povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Z vážnych dôvodov je oprávnený zbaviť sudcu tejto povinnosti aj predseda súdu. Sudcu však nemožno nútiť, aby vypovedal ako svedok vo veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone funkcie sudcu. Sudca je aj po zbavení povinnosti zachovávať mlčanlivosť povinný dbať na oprávnené záujmy účastníkov konania.

Podľa § 129 ods. 2 Trestného poriadku svedok nesmie byť vypočúvaný ani vtedy keby svojou výpoveďou porušil zákonom alebo medzinárodnou zmluvou uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, okrem prípadu, že by bol od tejto povinnosti oslobodený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť.

Z hora uvedených ustanovení zákonov jednoznačne vyplýva, že povinnosť mlčanlivosti nie je ohraničená výkonom povolania, resp. funkcie a táto trvá aj po zániku povolania, a to aj v prípade ak ide o prerušenie výkonu funkcie sudcu. U svedkov – sudcov vypočúvaných v tejto trestnej veci nešlo o oznámenie kriminality alebo protispoločenskej činnosti. Pod kriminalitou sa rozumie konanie, ktoré je trestným činom a inou protispoločenskou činnosťou je konanie, ktoré je priestupkom alebo iným správnym deliktom. Povinnosť mlčanlivosti sa neuplatní iba na oznámenie kriminality na osobu, ktorá má status oznamovateľa trestnej činnosti, nie však v prípade, že taká oznamujúca osoba bude v trestnom konaní následne vypovedať aj v procesnom postavení svedka. Keďže u týchto svedkov nie je možné uplatniť ustanovenie § 129 ods. 3 Trestného poriadku je samosudca toho názoru, že v uvedenej trestnej veci je potrebné všetkých svedkov – sudcov, ktorí vypovedali o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone funkcie sudcu, zbaviť povinnosti mlčanlivosti predpísaným spôsobom. V prospech tohto názoru svedčí aj to, že vyšetrovateľ požiadal vo veci PPZ-589/NKA-FP-ZA-2018 dňa 19.03.2019 Okresný súd Bratislava I. o zbavenie mlčanlivosti sudcov JUDr. Miriam Repákovú a JUDr. Vladimíra Sklenku, v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I. (č.l. 944-947 spisu). Aj keď podpredseda okresného súdu rozhodol o nevyhovení žiadosti vyšetrovateľa, neznamená to, že v tejto trestnej veci nebolo povinnosťou vyšetrovateľa žiadať o zbavenie mlčanlivosti v zmysle ustanovenia § 30 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z.z. s poukazom na ustanovenie § 129 ods. 2 Trestného poriadku. Sudcovia-svedkovia vo veci sa vyjadrovali vo svojich výpovediach ku skutočnostiam súvisiacim s výkonom ich funkcie a v rámci kontradiktórneho procesu im môžu byť kladené aj iné otázky stranou v konaní, ktoré by s priamym výkonom funkcie sudcu súviseli. Pri zbavení mlčanlivosti sudcu nejde len o priamy výkon funkcie sudcu, ale aj výkon štatutára – predsedu, podpredsedu súdu. Okrem toho svedkovia – sudcovia neboli pri svojich výpovediach osobitne poučení v zmysle ustanovenia § 30 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich. Uvedené procesné pochybenie má za následok nepoužitelnosť svedeckých výpovedí svedkov – sudcov, ktorí v trestnom konaní boli vypočutí. Ide o závažnú procesnú chybu, ktorá má za následok nepoužitelnosť výpovedí svedkov v ďalšom konaní, ktorú nie je možné nahradiť v konaní pred súdom, keďže na základe hlavne výpovedí svedkov JUDr. Repákovvej a JUDr. Sklenku bola podaná obžaloba prokurátora. Úlohou súdu nie je sanovať pochybenia v konaní po podaní obžaloby postupom podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Táto povinnosť prislúcha orgánu činnému v trestnom konaní, v rámci prípravného konania v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Prokurátor nemôže očakávať, že jeho pochybenia opraví súd na hlavnom pojednávaní vlastným dokazovaním. Ide o tak závažnú procesnú chybu v postupe orgánov činných v trestnom konaní, ktorú nie je možné konvalidovať až dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Uvedené

pochybenie má za následok, že v rámci prípravného konania nebol daný dostatočný podklad, preto aby bolo dôvodné postaviť obvineného pred súd, nakoľko obsah výpovedí svedkov-sudcov, na ktoré prokurátor poukazuje, je procesne v ďalšom konaní nepoužiteľný.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú skutočnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Obvinený v rámci oboznamovania s výsledkami vyšetrovania dňa 16.02.2022 podal návrh na doplnenie dokazovania spolu v 15 bodoch. Vyšetrovateľ priamo do zápisnice o úkone podal vyjadrenie, v ktorom uviedol, že návrh obvineného neakceptuje, nakoľko má za to, že vykonané vyšetrovanie predpokladá ukončenie predmetného prípravného konania návrhom na podanie obžaloby. Návrh na doplnenie vyšetrovania zamietol, nakoľko vykonanie navrhnutých dôkazov nepovažuje za dôvodné vo vzťahu k predmetnému stíhaniu a skutky kladené obvinenému za vinu považuje za dostatočne preukázané. Obvinený reagoval podaním podnetu na preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku. Prokurátor podaním zo dňa 24.03.2022 na podaný podnet podal vyjadrenie, že vyšetrovanie sa vykonáva bez prietáhov, plynule a odmietnutie návrhov na doplnenie vyšetrovania je plne legitímne v zmysle § 208 ods. 1 Trestného poriadku. Návrhy na doplnenie vyšetrovania sú nadbytočné a doposiaľ zadovážené dôkazy dostatočne preukazujú podozrenie na spáchanie skutkov, ktoré sú uvedené v návrhu na podanie obžaloby.

Je právom obvineného podávať návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov v jeho prospech, ako aj podávať návrhy na zabezpečenie listinných dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Úlohou orgánov činných v trestnom konaní je zabezpečovať dôkazy svedčiace tak v neprospech obvineného, ako aj v jeho prospech.

V prípade, že obvinený podá návrh na doplnenie dokazovania je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní o týchto návrhoch relevantným spôsobom rozhodnúť. Ak sa nevyhovie návrhom na doplnenie dokazovania, musí orgán činný v trestnom konaní uviesť konkrétne dôvody prečo tieto dôkazy odmieta obstaráť. Je potrebné podotknúť, že povinnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku je daná orgánom činným v trestnom konaní, ale nie súdu. Náležité zistenie skutkového stavu veci nie je možné prenášať na konanie pred súdom, pretože táto povinnosť sa viaže výlučne na prípravné konanie a vzťahuje sa na orgány činné v trestnom konaní. Nie je možné uspokojiť sa s vyjadrením vyšetrovateľa, že vykonanie navrhnutých dôkazov nepovažuje za dôvodné vo vzťahu k predmetnému trestnému stíhaniu a skutky kladené obvinenému za vinu považuje za dostatočne preukázané. Ak orgány činné v trestnom konaní návrhy na doplnenie dokazovania nemienia akceptovať je potrebné sa podrobne vyjadriť ku každému navrhovanému dôkazu, prečo nie je nutné tento dôkaz vykonať. Ak má doplnenie dokazovania smerovať k zabezpečeniu dôkazov v prospech obvineného bolo teda úlohou vyšetrovateľa sa s nimi relevantne vysporiadať. Ak orgán činný v trestnom konaní je názoru, že navrhovaný dôkaz je nadbytočný, musí byť relevantným spôsobom jeho názor odôvodnený. Buď ide o dôkaz, ktorý nemá súvislosť s trestným konaním alebo ide o dôkaz, ktorý nemôže overiť ani vyvrátiť tvrdenú skutočnosť alebo navrhovaný dôkaz je nadbytočný. Vzhľadom na skutkový stav veci orgán činný v trestnom konaní bol povinný vyčerpať všetky dosiahnuteľné dôkazy, bez ohľadu na to či sú v neprospech alebo v prospech obvineného. Samosudca poukazuje na to, že svedkovia JUDr. Sklenka a JUDr. Repáková sú svedkami,

ktorým boli poskytnuté výhody spolupracujúcich svedkov, a teda ich výpovede je potrebné podrobiť dôkladnému preverovaniu.

Podľa § 234 ods. 2 Trestného poriadku obžalobu je možné podať len pre skutok, pre ktorý sa vzneslo obvinenie. Obžaloba prokurátora podľa názoru samosudcu však bola podaná pre skutok, pre ktorý nebolo vznesené obvinenie. Samosudca poukazuje na rozdielnosť skutkových viet uznesenia o vznesení obvinenia a obžaloby prokurátora, pričom znenie skutkovej vety uvádzanej v bode 17 uznesenia o vznesení obvinenia je diametrálne odlišné od skutkovej vety obžaloby prokurátora uvádzanej v bode 3 obžaloby. Nejde o totožné skutky, pretože absentuje zachovanie totožnosti skutku a následku, ide o konanie v rôznom čase smerujúce proti rôznym predmetom konania a nie je totožný ani následok, keďže išlo o iné veci s inou žalovanou čiastkou založené na inom skutkovom a právnom základe. Zamenenie skutku v obžalobe so skutkom uvádzaným v uznesení o vznesení obvinenia je prispôbením skutku objektívne zisteným dôkazom, v rámci prípravného konania. Takýto postup však nie je možný a ide jednoznačne o porušenie zachovania totožnosti skutku v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 Trestného poriadku. V danom prípade ide o závažné procesné pochybenie, ktoré nie je možné konvalidovať v konaní pred súdom.

Okrem toho je potrebné poukázať aj na pokyn prokurátora zo dňa 02.12.2022, z ktorého vyplýva, že neboli doposiaľ ustálené spisové značky jednotlivých súdnych konaní a je preto potrebné ustáliť účastníkov konania a následne vypočúť zákonných sudcov týchto konaní, ako aj strany konania v postavení svedkov. V rámci vyšetrovania tento pokyn nebol splnený a ani skutková veta obžaloby prokurátora neuvádza, o ktoré konkrétne veci v rámci kauzy Carlton vedené na Okresnom súde Bratislava I, uvádzané v bode 1 obžaloby, ide. V tomto prípade obžaloba prokurátora nespĺňa náležitosti v zmysle § 235 písm. c) Trestného poriadku. V prípade podania obžaloby prokurátorom ide o závažnú procesnú vadu, spočívajúcu v porušení práva na obhajobu obvineného. Túto vadu nie je možné napraviť v konaní pred súdom a je dôvodom pre vrátenie veci prokurátorovi.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2 obžaloby je potrebné poukázať na skutočnosť, že v skutkovej vete absentuje spôsob predpokladaný ustanovením § 342 Trestného zákona, teda ako mal obvinený zasahovať do slobodného a nezávislého rozhodovania sudkyne Repákovej. V skutkovej vete obžaloby prokurátora absentuje akým spôsobom mal obvinený pôsobiť na svedkyňu ako sudkyňu. Ide o tak zásadnú skutkovú okolnosť, ktorá je esenciálnym znakom skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ktorá musí byť jasne a zrozumiteľne uvedená už v skutkovej vete obžaloby prokurátora. Keďže skutková veta obžaloby v bode 2 neobsahuje spôsobom akým mal obvinený pôsobiť na sudkyňu s cieľom, aby nespĺnila svoju zákonnú povinnosť, obžaloba prokurátora nespĺňa náležitosti obžaloby v zmysle ustanovenia § 235 Trestného poriadku. Takýmto spôsobom dochádza k porušeniu práva obvineného na spravodlivý súdny proces.

Podľa názoru samosudcu obžaloba nespĺňa náležitosti v zmysle ustanovenia § 235 Trestného poriadku. Odôvodnenie obžaloby musí obsahovať opis skutkového deja z uvedených dôkazov, ktoré odôvodňujú podanie obžaloby, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej, ako aj právne úvahy, ktorými sa prokurátor spravoval. V odôvodnení obžaloby prokurátora absentuje časť súvisiaca s vysporiadaním sa s obhajobou obvineného. Obvinený od prvopočiatku dokazuje, že je nevinný, a preto bolo úlohou prokurátora relevantným spôsobom jeho obhajobu vyvrátiť. V prípade obhajoby obvineného musí prokurátor v obžalobe uviesť prečo obhajobu obvineného považuje za irelevantnú a prečo ju vyvracia. Takéto hodnotenia v obžalobe prokurátora absentujú. Vypočítaním dôkazov bez ich hodnotenia obžaloba nespĺňa

náležitosti v zmysle ustanovenia § 235 Trestného poriadku. Prokurátor sa zamerá v odôvodnení obžaloby na vyhodnotenie výpovedí spolupracujúcich svedkov s tým, že tieto sa javia ako konzistentné a nie sú zjavné žiadne skutočnosti, ktoré by výpovede spochybňovali. V obžalobe však absentuje hodnotenie aj ostatných výpovedí, svedkov ktorí boli v rámci prípravného konania vypočutí a absentuje vzájomné porovnanie výpovedí spolupracujúcich svedkov s ostatnými svedeckými výpoveďami. Z ustanovenia § 235 Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, že prokurátor musí v odôvodnení obžaloby uviesť aj stanovisko k obhajobe obvineného a opísať právne úvahy, ktorými sa pri podaní obžaloby spravoval.

Pokiaľ ide o námietky obvineného súvisiace s poskytnutými výhodami spolupracujúcich svedkov, je potrebné uviesť, že prokurátor v súlade s ustanovením § 567t Trestného poriadku predložil zoznam poskytnutých výhod spolupracujúcich svedkov, spolu s rozhodnutiami o tom svedčiacimi. Spolupracujúcim svedkom boli poskytnuté výhody v súlade s jednotlivými ustanoveniami Trestného poriadku. O poskytnutí týchto výhod bolo rozhodnuté právoplatnými uzneseniami, ktoré v predpísanom konaní neboli zrušené. Či spolupracujúcim osobám boli poskytnuté aj iné výhody, nad rámec týchto uznesení, bude predmetom dokazovania v prípade opätovného podania obžaloby prokurátorom. Pokiaľ ide o záznamy o spolupráci podľa § 33a Trestného poriadku povinnosť zabezpečenia týchto záznamov bola daná až novelizáciou Trestného poriadku Zákonom č. 40/2024 Z.z., a preto nie je možné od orgánov činných v trestnom konaní takéto záznamy o spolupráci požadovať po novelizácii Trestného poriadku. Výhody poskytnuté spolupracujúcim osobám boli poskytnuté v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

Z uvedeného vyplýva, že obžaloba prokurátora bola na obvineného podaná predčasne z dôvodu nesplnenia podmienok v zmysle ustanovenia § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj § 235 Trestného poriadku, samosudca postupom podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť. Sťažnosť sa podáva do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica.

V Banskej Bystrici, 30. júla 2024

JUDr. Roman Púchovský
samosudca

Za správnosť vyhotovenia:
Katarína Čunderlíková